

העולם הבא

בעריכת לילי גילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים שבין הסתתפים בשליחת חומר למסד זה יזכה מדי שבוע בשבוע בפרס של עשר לירות ישראליות. הזוכה בפרס השבוע הוא נחום זיו, באר שבע.

מודעה בעתון: "לרועה מבאר שבע אבד כבש, בין באר שבע לדימונה. סימני היכר: צלב ירוק על הגב, שוקל 52 קילוגרם. המוצא הישר מתבקש להחזיר את האבדה לבעלה ויבוא על שכרו - חצי לירה לקילוגרם. ועוד משהו, שלא כל כך נוגע לעניין: בעל לאשתו: איך אפשר לזכור את יום הולדתך, מותך, אם אי אפשר לראות עלך שום סימני התבררות?"

נחום זיו, באר שבע

הקהל קורא לך שוב!"

את זה כבר שמעת?

בתי השימוש שם הם באמת כידי הלנה רובינשטיין. (שימוך לב אם תצטרכו: זה ליד בית הבימה). אחרי שעברתי בכל מקום ושערת כי כבר ראיתי הכל, הלכתי משם. את התמונות לא ראיתי, אבל אין לי כל ספק שמארסל יאנקו צייר גדולי. הוא יוצרן של דאדא, דאדי וגויטי, וגם כתבו עליו בחוץ לארץ.

חור בלבנה

ברוך המעצמות להגיע אל הירח היה תיקו. שני טילים נחתו שם בבת אחת. יצא איש מהטיל האמריקאי ויצא איש מהטיל הרוסי. קרא אחד בשמחה: "שלום, רבינוביץ! מה נש מע אצלכם?"

הוא לא מוכרח

צגת בכורה בהבימה. המסך ירד על המערכה האחרונה. מחיאות כפיים סוערות. המסך עולה. השחקנים יוצאים להשתחחח. מחיאות הכפיים גוברות. כל הקהל עומד על רגליו. רק אחד מנסה לפלס לו דרך אל היציאה. אומר לו אחד מש כניו: "מה לך? מדוע אינך מוחא כפיים?" "אני? אומר האיש המנסה לצאת. "אני שילמתי!"

החמור והעיריה

יפר לי אליעזר מלחי, הוא השופט המחוזי: תיכף אחרי קום המדינה נפתח בית המשפט באחת מערי השדה בישראל, ולצורך זה פינתה העיריה אחד מחדריה. אחד המשפטים הראשונים היה סכסוך על חמור. שני אנשים טענו לבעלותי הציץ השופט: "כתוב: ידע שור קונה וחמור אבוס בעליו. נעמיד את החמור במקום ניסדאלי, במרחק שיה מאבוס שני הטוענים, והחמור עצמו יעיד למי הוא שייך, כי ילך לאבוס בעליו." וכך עשו. העמידו את החמור במקום הרחוק מרחק שיה מאבוס הטוענים לבעלותו, והחמור פנה והלך - אל העיריה! כמה שנים אחרי כן סיפר השופט את המעשה במעמד ראש אותה עיריה, ואמר ראש העיריה: "תאמין או לא תאמין, החמור נמצא שם עד היום הזה."

מיד שיך

תמונות בתערוכה

את בקורת אמנות. הוזמנתי לפתיחת התערוכה הרטרספקטיבית של הצייר הדגול מארסל יאנקו, בביתן הלנה רובינשטיין. אין זה משום שאני איש חשוב אלא שדאדי יאנקו, בת הצייר, זוכרת לי חסד נעורי. באתי ומצאתי את כל הפרצופים הישנים. אולי נעדר משהו ולא הרגשתי בהעדרו: לכל האמנים אותם הפנים. אם כי קצת זקנו מאז ראיתם לאחרונה, לפני שבע שנים, נהגו כולם כ צעירים ברות. רבים מהם הצטיידו לקראת המאורע בגישים חד שות, ואלה שלא השיגה ידם שאלו מידייהם. כנראה שהאמנות הישראלית במצב רע, כי אחדות מהגשים נראו משומשות, אף כי נוקר וגוהצו ותוקנו צבעיהן בידי אמנים, והיו כמעט כחד שות או על כל פנים במצב תקין. בלית ברירה ראויית לשימוש עוד כמה שנים.

אלה שאינם אמנים לבשו בגדים צועקים, כדי שייראו כאמנים, והאמנים לבשו בגדים מהוגנים, כדי שייראו כמצליחים. אלה שאפו להתבלט על רקעם של אלה, ולהיפך, ובכך היו שם מירוצים חרוחרת בלי הרף, ממש כמו בקרית השמחה בליל הת קדש חג העצמאות.

אחדים הקדימו לבוא, כדי לתפוס מקום ליד המיקרופון. איפה המיקרופון ידעו כולם, כי כמו תמיד הודקר ליד המיקרופון ראובן רובין. אחרים איחרו, כדי שירגישו בכניסתם. המקדימים גם הם רצו שירגישו בכניסתם, ובכך כשהתחילו הנאומים, דחקו וירדו במדרגות, ועד שהיה לבנון, קולב ושות' גואמים, שאפו אייר, ואחרי כן דחקו ועלו במדרגות.

כל הזמן היתה מלחמת מרפקים על המקומות הטובים באולם. הכל רצו לעמוד על המשטח האמצעי בראש המדרגות. אלה נדחקו לשם ואלה לא רצו לזוז משם.

אנשים ניגשו אל אנשים כדי לנשק את הנשים, ואמרו כמה מלים. גם אלו ניגשו אנשים ואמרו כמה מלים. מכיון שלא שמעתי מה אמרו לי, הנחתי כי לא ישמעו גם מה אני אומר, ובכך חזרתי ואמרתי לכולם, "לאבאלאבא דאן לה מונטאן לאבא לאבא סי מה סוידרה", וקיוותי כי מלמולי נשמע צרפתי. פת אום צרח מישהו באוזני, "האודיוולייקטי". זה היה יוסף שריק. צרחת לי "מעניין מאוד". שלא יחשוב כי מבין אני באמנות פחות ממנו.

טעות לעולם צודקת

הוא השתחרר משומנו האישי. (חדשות הספורט) מרדכי דן, תל אביב שומר על הפיגורה. הכריע את החלוק המרכזי של נחרת סקוטלאנד. (חדשות הספורט) דויד פיין, תל אביב שיפטיקו לישון במגרש! 2.35 השרביט צורם. (מעריב) יורם ברנע, תל אביב הורט בקאקופוניה. למשרד ראש המשלה. (מעריב) גורית ברגר, חיפה מושל בכוח האשליה.

חמשיריים

מעשה בעלמה מכפר-בלום שטיילת על הגבול עם איש-א"ם. אך האיש - איך לומר? - על הגבול לא שמר, כסטירה נסתיים אז המו"מ. א. אורי, תל אביב

מעשה בחייל לזאפחד שטייל עם עלמה ברוכינחת. עד נקרא הוא לקרב, וכששב - גם בלי רב הם טיילו עם הילד כנחת. אמוץ גל, נבולות

הערות=שוליים

אבא אבן סיים סוף סוף את כהונתו כשגריר, אחרי שהשתתף בעשרות מסיבות פרידה לכבודו מסעם המגבית לאורכה ולרוחבה של אמריקה...

... אבן על כל מיל!

★ ★ ★

מדוע נתמנה דובר למחלקת המטבעות והמדליונים במשרד ראש-הממשלה...

... המטבעות אינן מדברות בעד עצמן.

★ ★ ★

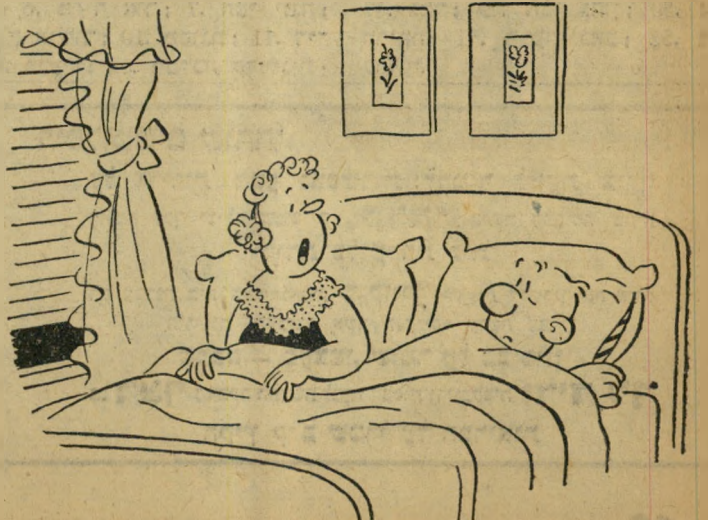
בני מכובדים בתל אביב רכשו במאות ל"י תעודות-גמר מזויפות מידי הנהלת בית-הספר מונטפורי...

... פירוש חדש לפסוק: בעל המאה הוא בעל הדעה.

★ ★ ★

האונייה "אינגה טופט" נעצרה בסואץ...

... סוף טופט הכל טופט.

"לך אתה לישון. אני רוצה להמשיך ולדבר קצת..."